

Le roman des lumières: Chansons dans le roman français (1750–1800):

Musikk av Anon., Dalayrac, F.-A. Danican Philidor, Devienne, Ducray Dumesnil, Duni, Grétry, Krompholz, Mayer og Schmitt

Berit Norbakken Solset (sopran); Trondheim Barokk, dir. Martin Wåhlberg
K617 240
(52 minutter) 1 2 3 4 5 6

Denne CDen bygger på noe Martin Wåhlberg, cellist og leder for Trondheim Barokk oppdaget: Ganske mye musikk blir omtalt i franske romaner fra andre halvdel av det 18. århundre, vanligvis hentet fra datidens *opéras comiques* og ment for hjemmebruk. Wåhlberg satte igang med å samle dette stoffet og å forberede fremføringsutgaver. Hans medspillere er den lyse sopranen Berit Norbakken Solset som tekster sjarmende, og et ensemble med fløyte, strykekvartett, gitar/theorbe og – fremfor alt – harpe. Dette er herlig materiale og fremførelsene er feilfrie, men ikke noe av det

fester seg lenge i minnet: hensikten var jo å skape lett underholdning. Tekstene synges på fransk og foreligger bare i norsk oversettelse, noe som kan tyde på at K617 (som tross alt et fransk selskap) ikke har særlig tro på et internasjonalt marked for denne utgivelsen. Det er synd, for dette er et hjørne av musikkhistorien som det meste av verden ikke kjenner til. Platen ble utgitt i 2013, og av en eller annen grunn først nå sendt ut for anmeldelse. Kanskje det faktum at nettadressen på CDen – www.lecouvent.org – åpenbarer kinesiske kvinner, peker i retning av at Trondheim Barokk har tatt saken i egne hender.

Wieniawski Polonaise brillante nr. 2, op. 21; * Bottesini Grande Allegro «Alla Mendelssohn»; ** Gran Duo Concertante; ** Svendsen Romanse, op. 26; * Borgström Romanse, op. 12*
*Arvid Engegård (fiolin), **Knut Erik Sundquist (kontrabass); Kringskastings-Orkesteret, dir. Terje Boye Hansen
LAWO Classics LWC 1080
(51 minutter) 1 2 3 4 5 6

Sundquist, venner siden studietiden, byr på to virtuose utstillingsverk og to mer ettertenksomme romanser, setter dem opp mot hverandre som kontrast, og møtes igjen i Bottesinis *Gran Duo Concertante*, der komponisten behandler kontrabassen like sødmefylt som fiolinen, og noen ganger lar dem synge ved siden av hverandre. Den herlige Borgström-romansen får sin første innspilling med orkester her; pussig nok har fiolin- og klaverversjonen nylig dukket opp (Jonas Båtstrand og Helge Kjekshus på Simax).

Engegårds beherskelse av det klassiske repertoaret skyldes hans vegg-til-vegg musikerkyndighet: På et av sporene med Per Bolstads danser (Aksent) der han får lov til å skinne, er han akkurat like hjemme – og det sier mye om ham og hans bratsjist-kone Juliet Jopling at de er like lykkelige i dette repertoaret som i mer formelle omgivelser. Det er ikke mye rytmisk variasjon her, selvfølgelig (det er dansemusikk), men det er mer farge og variasjon i teksturer enn du kanskje venter. Disse 16 valsene, reinlenderne og mazurkaene er ikke folkemusikk i samme forstand som hallingene eller springarane man vanligvis tenker på: Bolstad (1875–1967) var leder for et danseorkester, ikke etnomusikolog. Allikevel redder denne innspillingen en viktig del av norsk musikkarv. Arrangementene er ikke nøyaktig slik Bolstad skrev dem: De er bearbejdet for musikerne i dette ensemblet – men slik takler musikere musikk i hele verden.

Mendelssohn Komplette kammermusikk for strykere: Strykekvartetter i Ess-dur, op. 12; a-moll, op. 13; Ess-dur (1823); D-dur, op. 44, nr. 1; e-moll, op. 44, nr. 2; Ess-dur, op. 44, nr. 3; Fire stykker, op. 81; Strykekvintetter nr. 1 i A-dur, op. 18, og nr. 2 i B-dur, op. 87; * Oktett, op. 20 Mandelring Quartett; *Gutner Teuffel (bratsj); **Quartetto di Cremona Audite 21.426 (4 CD'er 76, 76, 74 og 69 minutter) 1 2 3 4 5 6

En av fordelene med denne jobben er at jeg ofte blir bedt om å lytte til musikk som jeg ellers ikke ville brydd meg med. Jeg la merke til at disse fire CDene fikk utmerkede anmeldelser da de ble lansert enkeltvis, men satte ikke penn på papir. Så kom henvendelsen fra Klassisk om å anmelde dem, nå som en boks – og jeg er henrykt over å bli bedt om det. Jeg innrømmer at jeg hadde glemt hvor god denne musikken er. Oktetten hører vi selvfølgelig hele tiden, og kvartettene op. 44 dukker nå og da opp i konsertprogrammene. Men de fleste av disse verkene er ikke så kjente som komponistens navn kunne tydet på – og jeg ble skamfull over hvor dårlig jeg husket de to strykekvartettene, som begge er mesterverk. Fremførelsene er av ypperste kvalitet, og innspillingen er en ideell blanding av varme og klarhet. Anbefales.

Danser i gammel stil av Per Bolstad
Rolf Nyland, Håvard Svendsrud (trekkspill), Arvid Engegård (fiolin), Juliet Jopling (bratsj), Svein Haugen (kontrabass), Geir Henning Braaten (klaver)
Aksent AKSCD 006
(55 minutter) 1 2 3 4 5 6

For hundre år siden hørte man ofte korte concertante stykker – lyriske eller dansestykker, konserter i en sats, variasjonsserier – i konsertsalen hele tiden; nå finns de bare på plate. Når de spilles så vinnende som her, åpenbares det også hva vi har gitt slipp på til det tanke-tomme ouverture-konsert-symfoniformatet. Arvid Engegård og Knut Erik